

ми се мърка тржбача; азъ му извикахъ: — „Свири отбой и сборъ“, учението се е свършило. Щомъ изъ полето се чу сигнала сборъ, хората се спрѣха, започнаха весело да приказватъ и се събираха въ взводоветъ си. Ординарцитѣ и тѣ си отидоха весели. Ето и полковиятъ адютантъ билъ казалъ по мой адресъ, че азъ цѣлата нощъ съмъ правилъ глупости, а само тоя пжтъ съмъ направилъ добро. — „Той ви прощава всичко“. Не успѣхъ да отворя уста, а адютанта го нѣмаше вече. Едва презъ месецъ августъ, когато той бѣше въ Севлиево, азъ разбрахъ, що искалъ да каже полковиятъ командиръ. Тогава бѣ пристигналъ по заповѣдъ на царя жандармския полковникъ Гернгросъ за да смене дознание по поводъ статията на майора Подгурски — излѣзла въ „Воененъ листъ“, издание на главната квартира подъ редакцията на ротмистъръ Крестовски (редакторъ и на „Петербургскитѣ потайности“). Въ статията се поменувахе, че капитанъ Фокъ билъ спрѣлъ отстъпващия конвой на царя, псувалъ го, и гълчалъ началника на конвоя полковника Озерева. На сжщия полковникъ Гернгросъ — началникъ щаба на армията генералъ Непокойчински поржчалъ между другото да провѣри мѣлвата за стореното насилие надъ новия началникъ подполковникъ Маевски. Отъ горното ми изложение на боя се вижда, че нито е имало причини да ругая конвоя, камоли да оскърявамъ полковникъ Озерева, който спрѣлъ конвоя, понеже ротниятъ негде се изгубилъ и самъ се нагърбилъ съ командуването на ротата — работа, която можеше да възложи на старшия офицеръ отъ ротата. Въ тоя критически моментъ той пожертвува самолюбието си и, виждайки ясно, че ще трѣбва да се подчини на командата на по-младшия — армейски капитанъ, по-младъ отъ него и по години и по чинъ, той повежда ротата въ бой самъ лично. Това обстоятелство, както изглежда, не е било добре преценено още тогава, дори остана незабелязано, обаче, благодарение на това му самопожертвуване, полето остана въ наши ржце. И той се жертвува съзнателно; желѣзниятъ му характеръ личеше отъ въпроса му: „Какво заповѣдвате да правя!“ Така ме разбра и конвоя и отъ него моментъ азъ станахъ и неговъ началникъ, при това най-старши — другояче не можеше да се обясни спирането му въ най-критическия